



בש"פ 6708/20 - מדינת ישראל נגד אחמד צאלח

בבית המשפט העליון

בש"פ 6708/20

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: אחמד צאלח

בקשה ראשונה להארכת מעצר לפי סעיף 62(א) לחוקסדרהדין הפלילי (סמכויותאכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

בשם המבקשת: עו"ד אפרת גולדשטיין רוזן

בשם המשיב: עו"ד אמיר נבון

החלטה

1. לפני בקשה ראשונה להארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים לפי סעיף 62(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויותאכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוקהמעצרים), החל מיום 9.10.2020, או עד למתן פסק דין בת"פ 21465-01-20 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

תמצית העובדות

2. ביום 9.1.2020 הוגש נגד המשיב כתב אישום הכולל שני אישומים שונים, אשר מייחסים לו עבירות של החזקת נשק ואביזר תחמושת, לפי סעיף 144(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); שתי עבירות של נשיאה והובלת נשק ותחמושת, לפי סעיף 144(ב) לחוק; שיבוש מהלכי משפט, לפי סעיף 244 לחוק; עבירה של הפרעה לשוטר, לפי סעיף 275 לחוק; חבלה בכוונה מחמירה, לפי סעיף 329(א) לחוק; עבירת ירי באזור מגורים, לפי סעיף 340א(ב)(1) לחוק; וכן עבירת תקיפה, לפי סעיף 379 לחוק.



3. על פי הנטען באישום הראשון, ביום 26.12.2019, הגיעו כוחות ביטחון לביתו של המשיב בענתא לצורך מעצרו. המשיב, אשר שהה באותה עת בקומה השנייה בביתו הבחין בהם ונמלט דרך חלון ביתו, תוך שהשליך מהחלון תיק ובו אקדח גנוב הטעון במחסנית מלאה, שתי מחסניות מלאות נוספות, וסכום של 31,150 ש"ח במזומן.

המשיב הטמין את התיק בחצר הסמוכה לביתו והמשיך במנוסתו, אולם נעצר לבסוף על ידי כוחות הביטחון.

במסגרת האישום השני, נטען כי המשיב שהה ביום 2.8.2019, במחנה הפליטים שועאפט בסמוך לביתו של קטין יליד שנת 2002. משהבחין בקטין מביט לכיוונו, התפתחו בין השניים חילופי דברים הדדיים, ובתוך כך הוציא המשיב נשק מתיקו וירה שתי יריות באוויר. בעוד הקטין ניסה להימלט מהמקום, המשיך המשיב וירה כ-6-10 יריות נוספות לכיוון הקטין, ממרחק של כ-5-6 מטרים ממנו. משאזלה התחמושת ממחסניתו, תקף המשיב את הקטין ודחפו. במקום החלה התקהלות, ולבסוף הצליח הקטין להימלט תוך שהמשיב החליף את מחסניתו והמשיך בביצוע ירי לכיוון לא ידוע.

השתלשלות ההליכים המשפטיים

4. בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה המבקשת בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו. בבקשה נטען כי בידי המבקשת ראיות לכאורה להוכחת האישומים המיוחסים למשיב, ובכללן עדויות שוטרים, והנשק שנתפס; וכי העובדות הנטענות בכתב האישום מקימות עילות מעצר מכוח סעיף 21(א)(1)(ב), סעיף 21(א)(1)(א) וסעיף 21(א)(1)(ג)(4) לחוק המעצרים.

בדיון מיום 2.2.2020, דחה בית המשפט המחוזי את טענותבאכוח המשיב בדבר היעדר קיומן של ראיות לכאורה והורה על עריכת תסקיר מעצר בעניינו.

5. בתסקיר המעצר מיום 18.2.2020 העריך שירות המבחן כי נשקפת מהמשיב רמת סיכון "בינונית" להישנות התנהגותו האלימה, וכי בני משפחתו אינם מודעים לקשריו עם קרובי משפחה המעורבים בפלילים – והמליץ שלא לשחררו לחלופת מעצר.

6. בדיון שהתקיים ביום 5.3.2020, הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו. כמו כן, לבקשת המשיב, הורה בית המשפט על עריכת תסקיר מעצר משלים לשם בחינת חלופת מעצר בפיקוח דודו של המשיב ובת זוגו.

ביום 7.5.2020 הוגש תסקיר מעצר משלים בעניינו של המשיב, בגדרו ציין שירות המבחן כי אינו ממליץ על שחרורו של המשיב ממעצר בפיקוח אלקטרוני והמפקחים שהוצעו, בין היתר מאחר שדודו נושא כעת עונש מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח; ובטרם התקיים דיון בעניין בבית המשפט המחוזי, חזר בו המשיב מבקשתו לבחון את התאמת המפקחים המוצעים.



7. אשר להליך העיקרי, הקראת כתב האישום בוצעה ביום 2.2.2020, לאחר שמועד הדיון נדחה פעמיים לבקשת בא כוח המשיב; הדיון למתן תשובה לכתב האישום נדחה פעמים מספר מטעמים שונים, עד אשר התקיים לבסוף ביום 6.8.2020; דיון הוכחות בתיק נדחה בשל כניסת המשיב לבידוד לאחר שגילה תסמיני מחלה, וטרם נקבע מועד אחר לקיומו.

להשלמת התמונה, יצוין כי בשלב זה קבועה ישיבת תזכורת בלבד בתיק ליום 19.10.2020, לצורך קביעת מועדי שמיעת ראיות.

טענות הצדדים בבקשה

8. בנימוקי הבקשה, נסקרה המסכת העובדתית שבכתב האישום ונטען כי יש להורות על הארכת מעצרו של המשיב בשל המסוכנות הנשקפת ממנו, בשים לב לעברו הפלילי ולעבירות המיוחסות לו; וכן לנוכח היעדר חלופת מעצר מתאימה.

בטיעוניה בעל פה חזרה באת כוח המבקשת על נימוקי הבקשה בכתב וציינה כי מבלי להתעלם מקצב ההתקדמות בתיק העיקרי, אשר כנכתב בבקשה אינו משביע רצון, עיקר הדחיות ניתנו לבקשת בא כוח המשיב לצורך מיצוי משא ומתן וכן בשל מצב החירום.

9. מנגד, באכוח המשיב התייחס לפרק הזמן שחלף מיום הגשת כתב האישום, וטען כי בקשותיו לדחיית המועדים בתיק נבעו מקשיים בהתנהלות למול מרשו ולמול באי כוח המשיבה, לנוכח מצב החירום. בנוסף, נטען כי אף אם התיק ייקבע לשמיעת ראיות, יהא זה בעוד חודשים רבים ולפיכך יש להורות על שחרורו של המשיב לחלופות מעצר.

דיון והכרעה

10. לאחר שעיינתי בבקשה ובנספחיה, ושמעתי את טיעוני באיכוח הצדדים בדיון, באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להתקבל.

כידוע במסגרת בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, על בית המשפט לאזן בין זכותו של הנאשם לחירות, לאור חזקת החפות העומדת לו בטרם הוכרע דינו, לבין אינטרס השמירה על שלום הציבור וביטחונו והצורך להגן על תקינות ההליך הפלילי. זאת, תוך התחשבות במשך התקופה שבה היה נתון הנאשם במעצר עד לאותה עת, בקצב התקדמות ההליך ובצפי להתמשכותו (בש"פ 1091/20 מדינת ישראל נ' שיכה (8.4.2020)).

על מסוכנות המשיב ניתן ללמוד מהעבירות המיוחסות לו, המקימות חזקת מסוכנות לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(4) לחוק המעצרים; כמו גם מעברו הפלילי הכולל עבירות סמים ורכוש וכן הימלטותו מזירת האירוע כמפורט בכתב האישום.

אומנם, בא כוח המשיב ביקש להורות על חלופת מעצר, ואולם כעולה מהשתלשלות ההליכים הקודמים בתיק, לא עלה בידו

עמוד 3



בשלב זה להצביע על חלופת מעצר אשר יש בה כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת ממנו.

אשר להימשכות ההליך, כעולה מהבקשה טרם החלה שמיעת הראיות בתיק, ודיוני ההוכחות נדחו. ואולם, הטעם לדחייה נעוץ בין היתר בבקשותיו של המשיב לדחיית הדיונים.

עם זאת יוער כי אכן, קצב ההתקדמות בהליך אינו משביע רצון, ויש להצר על הימשכות ההליך מזה חודשים רבים בעוד שטרם נקבע מועד לדיון הוכחות.

בית המשפט יעשה כחכמתו לקביעת מועדי הוכחות מוקדם ככל הניתן, על מנת להחיש את הליך שמיעת הראיות.

11. אני מורה אפוא על הארכת מעצרו של המשיב ב-90 יום החל מיום 9.10.2020, או עד למתן פסק דין בת"פ 21465-001-20 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"זבתשרי תשפ"א (15.10.2020).

ש ו פ ט